

H e t m o s t e r d z a a d

O s h o

Toespraken naar gezegden van Jezus uit het Thomas Evangelie

1974

Poona

Resumé van de achtste toespraak

Jezus zag kinderen die gezoogd werden.

Hij zei tot zijn discipelen:

*“Deze kinderen die gezoogd worden
zijn hen gelijk die het koninkrijk binnengaan.”*

Zij zeiden tot hem:

*“Zullen wij dan als kinderen
het koninkrijk binnengaan?”*

Jezus zei tot hen:

*“ Als je twee tot één maakt,
en het innerlijke gelijk maakt aan het uiterlijke,
en het uiterlijke aan het innerlijke,
en wat boven is aan wat beneden is,
en als je
het mannelijke en het vrouwelijke tot één geheel maakt
zodat het mannelijke niet mannelijk,
en het vrouwelijke niet vrouwelijk is,
zul je het koninkrijk ingaan.*

Dit is een van de diepste uitspraken van Jezus, en een van de meest fundamentele. Het is ook een van de moeilijkste dingen om te bereiken, omdat je, als je dit bereikt hebt, alles hebt bereikt. De mens kan, als hij met zijn verstand leeft, nooit onschuldig zijn – en het goddelijke daalt alleen af in het onschuldige, en zonder onschuld kun je niet opstijgen tot het goddelijke. Het is mogelijk het koninkrijk *van deze wereld* door het verstand te verwerven, omdat hier vernuft nodig is. Maar met het koninkrijk *van God* is het precies het tegenovergestelde. Daar hoef je niet berekenend of handig voor te zijn. Je hart wordt dan de bron van je wezen, en hart is onschuld. Waarom ga je maar door met knap zijn? Waarom blijft het verstand maar denken over manieren hoe je bedriegen kunt? Omdat dat de enige manier is om in de wereld te slagen. Met als gevolg dat zij die in deze wereld willen slagen, mislukkingen worden in het koninkrijk van God. Maar op het moment dat iemand bereid is te erkennen: ‘Het succes van deze wereld is niet voor mij bestemd, ik streef er niet naar,’ heeft er plotseling een ommekeer plaats. Dan beweegt het bewustzijn zich niet naar buiten, maar keert het zich naar binnen.

Jezus legt zeer de nadruk op *onschuld*. Daarom gaat hij door met praten over de schoonheid van kinderen, of de onschuld van bloemen, van lelies, of de onschuld van vogels. Maar dat soort onschuld zal jou niet helpen, die heb je al verloren. Imiteer hem dus niet letterlijk, probeer het niet letterlijk te begrijpen, hij bedoelt het symbolisch.

Je kunt geen kind meer worden – hoe zou dat kunnen? Als je eenmaal de kennis hebt geproefd, kun je niet meer terug. Hoe kun je dat wat je weet verliezen? Maar je kunt voortgaan, je kunt veranderen.

Een kind is een kind zonder meer, het weet niet dat het een kind is, het is zich niet bewust van zijn onschuld. Zijn onschuld is er, maar het is zich er niet van bewust. Maar als jij oefent zal je je daar wel van bewust zijn. En dan is dat kind-zijn onecht.

Een heilige, een wijze, wordt in een volkomen andere betekenis gelijk een kind. Hij is veranderd, hij is het verstand te boven gegaan, omdat hij de waardeloosheid ervan heeft begrepen. Hij heeft begrepen dat het de grootste onzin is om een succesvol man te zijn in deze wereld – hij heeft die wens tot succes, het verlangen indruk te maken op anderen, laten varen. Hij is de volkomen waardeloosheid ervan gaan begrijpen. En dat begrijpen zelf verandert je. Door dat begrijpen zelf ben je ineens veranderd tot een andere dimensie.

Dan is er weer het kind zijn – we noemen dat de tweede kindsheid. Hindoes noemen dit stadium ‘voor de tweede keer geboren worden’, dwij. Je wordt weer geboren, maar dit is een andere geboorte, niet uit een vader en een moeder. Dit is geboren worden uit je eigen *zelf*. Je wordt door je *zelf* geboren.

Dat betekent de geboorte van Jezus – dat betekent dat hij geboren is uit een maagd. Maar de mensen vatten altijd alles letterlijk op en dan begrijpen ze het niet. Uit de maagd betekent: uit de ene. De ander is er niet, wie zou het dus kunnen bederven? Als de ander er is, heb je je maagdelijkheid verloren. Als de ander er is in je verstand, dan heb je je onschuld verloren. Daarom betekent het je bewust zijn van de ander, verlangen naar de ander, je maagdelijkheid verliezen. Jezus werd uit seks geboren, net als ieder ander, en dat is ook goed. Jezus is precies als jij – wat het zaad betreft, maar als hij in bloei staat is hij absoluut anders, omdat hij voor de tweede maal geboren is: een *nieuw mens* werd geboren. De Jezus die uit Maria geboren werd, bestaat niet meer, hij heeft

zichzelf geboren laten worden. De oude Essenen zeiden dat als een mens wordt getransformeerd hij *zijn eigen vader* wordt. Dat wordt er bedoeld, als we zeggen dat Jezus geen vader heeft, het betekent dat Jezus nu zijn eigen vader is geworden. Dat klinkt absurd, maar zo is het.

Als je uit twee geboren bent, blijf je altijd twee, omdat ze er beiden zijn: een man is niet alleen een man, hij is ook vrouw; een vrouw is niet alleen een vrouw, ze is ook man – omdat beiden uit twee geboren zijn. En als je twee bent – hoe kun je je dan op je gemak voelen? Er blijft altijd spanning. Die spanning kun je niet verliezen, en toch blijf je proberen stil te worden, vol vrede, je zaligheid te verwerven. Dat is onmogelijk. Omdat je twee bent.

Om stil te zijn, is eenheid nodig, en daarom moet je opnieuw geboren worden – dat zei Jezus tegen Nicodemus. Die vroeg

hem: “Wat moet ik doen?” Jezus antwoordde: “Allereerst moet je opnieuw geboren worden. Alleen dan kan er iets gebeuren. Nu, *zoals je nu bent*, kun je nietsdoen.”

Tenzij je opnieuw geboren wordt, tenzij je je eigen vader wordt, tenzij je dualiteit verdwijnt en je één wordt, kun je nietsdoen.

Als de vrouw binnen in je en de man binnen in je elkaar ontmoeten, worden ze tot een cirkel. Ze vechten niet meer, ze verdwijnen, ze doen elkaar te niet, en wat blijft is de eenheid. Die eenheid is maagdelijkheid.

Aanvankelijk is een kind een eenheid. Dan wordt het geboren: lichamelijk is het of vrouwelijk of mannelijk. Maar dat onderscheid is nog niet tot diep in het bewustzijn doorgedrongen: in bewustzijn

is het nog altijd geen van beide – het kind weet niet of het mannelijk of vrouwelijk is. Maar na nog een paar maanden dringt het onderscheid binnen in zijn verstand. En dan ziet het er anders uit – het wordt zich bewust van zichzelf.

Bij het kind verschijnt het onderscheid eerst in het lichaam, daarna in de geest. Bij de wijze verdwijnt het eerst uit het bewustzijn, en dan uit het lichaam, en voor hij sterft wordt hij opnieuw één. Dat is de tweede kindsheid: hij wordt weer onschuldig – maar die onschuld is *enorm rijk*.

De onschuld van een kind is arm, omdat het geen ervaring heeft; de onschuld van een kind is net als iets wat afwezig is. Maar de onschuld van de wijze is het *aanwezig* zijn van iets, niet de afwezigheid. Zijn onschuld is zeer, zeer rijk, omdat hij alles ervaren heeft.

Als je dit stadium bereikt – aanvankelijk was je een kind en uiteindelijk word je weer een kind – dan is je leven een cirkel geweest, volledig. Als je de bron niet opnieuw bereikt, dan is je leven onvolledig. En onvolledigheid betekent lijden. Dat noemt Boeddha *dukkha*, ellende. Als je onvolledig bent, is er ellende, als je volledig bent, ben je vervuld. Een wijze sterft vervuld – en dan volgt er geen nieuwe geboorte, want dan is het niet nodig terug te komen naar de ervaringswereld. Jij sterft incompleet, en daarom moet je opnieuw geboren worden. Tenzij je compleet bent, moet je steeds weer geboren worden, en sterven. Dat noemen de hindoes ‘het rad van leven en dood.’

Maar wat gebeurt er met het gewone verstand? Het onderscheid blijft tot het einde toe bestaan, seks blijft tot het einde toe bestaan. *Brahma*, de eenheid, het niet-tweeledige, de *adwaita*, treedt niet op tenzij de seks verdwijnt. Het is een biologisch verschijnsel; je hele lichaam heeft een transformatie nodig.

Als een mens het verstand niet te boven is gegaan, dan zal het laatste waaraan hij denkt voor hij sterft seks zijn – want het was ook het eerste toen hij werd geboren. Let eens op je laatste gedachte,

voor je 's avonds gaat slapen – de laatste de allerlaatste; daarna val je in slaap. Houd hem vast en 's morgens zal je verrast zijn; het zal 's morgens ook weer je eerste gedachte zijn – als je er op let. Een wijze gaat de seks te boven – maar een wijze heeft de seks niet onderdrukt. Onderdrukking is niet te boven gaan. Als je iets onderdrukt, zit je er nog middenin, als je iets onderdrukt, ben je nog verdeeld. Een wijze onderdrukt niets. Eerder het tegendeel, de mannelijke en vrouwelijke energie binnen in hem zijn tot een eenheid geworden, hij is niet langer mannelijk of vrouwelijk. Dat zei Jezus: ‘Eunuchen van God.’ Dat bedoelen de hindoes als ze Shiva afbeelden als *Ardhanarishwar* – half man, half vrouw – hij is één geworden. De dualiteit is verdwenen.

zeggen dat deze wereld zelf goddelijk is; God is niet ergens anders, omdat dat ergens anders ook een dualiteit schept. God is niet de schepper en jij het geschapene – *jij bent God*.

Het verstand probeert altijd onderscheid te maken, dat is de specialiteit van het verstand. En je verstand zal zeggen dat die mystici min of meer dwazen zijn, omdat de grenzen niet duidelijk zijn. Daarom noemen ze religie mystiek, en met mystiek bedoelen ze niet veel goeds. Ze bedoelen er iets vaags mee, iets als mist, iets wat geen heldere werkelijkheid is.

Religie, die niet scheidt maar samenvoegt, die alle grenzen laat vallen, die geen grenzen trekt, heeft het uiteindelijke bereikt, het ene. De wetenschap is bij het atoom gekomen, wat betekent het vele, het oneindig vele; en religie is bij het ene gekomen, het oneindig ene. De religie gebruikt het verstand niet en dan verdwijnen alle grenzen, alles wordt al het andere, de dingen ontmoeten elkaar. De bomen ontmoeten de lucht, de lucht valt neer in de bomen; de aarde ontmoet de hemel, en de hemel bereikt de aarde.

Als je diep in je eigen leven kijkt, dan zal je tot de ontdekking komen dat die mystici gelijk hebben. Alle grenzen zijn door mensen gemaakt, in werkelijkheid zijn er *geen grenzen*. Ze zijn nuttig, bruikbaar, maar niet waar; ze helpen in zeker opzicht, maar hinderen in andere opzichten.

Soms ben je gelukkig en soms ben je ongelukkig, omdat je geest niet altijd in dezelfde staat kan blijven verkeren. Je kunt er niets aan doen. Kun je precies het moment vaststellen waarop je ongelukkig werd? Nee, dat kun je niet. Als je het probeert na te gaan kom je plotseling tot de ontdekking dat het allemaal vaag is, je kunt niet precies zeggen wanneer je ongelukkig werd. En let dan op: op welk moment precies word je weer gelukkig? Je wordt gelukkig en weer zal het moment je ontgaan omdat het vaag is.

Wat betekent dat? Het betekent dat geluk en ongeluk niet twee verschillende dingen zijn. Daarom kun je het onderscheid niet maken: ze gaan in elkaar over, ze vermengen zich met elkaar, hun grenzen lopen in elkaar over. Er zijn in werkelijkheid geen grenzen, ze zijn als een golf, ze zijn als de heuvel en het dal: het dal volgt op de heuvel; de golf komt en de holte volgt op de golf. Waar begint de heuvel, en waar het dal? Nergens. Ze zijn beide één.

Het is je verstand dat zegt: 'Dit is het dal en dat is de heuvel.' Kan er een heuvel zijn zonder dal? Kan er een dal zijn zonder

heuvel? Kun je gelukkig zijn zonder ooit ongelukkig te zijn? Wanneer is iemand werkelijk dood? Als zijn hart niet meer functioneert? Of zijn hersens stoppen? Is er werkelijk een grens die aangeeft waar het leven eindigt en de dood begint? Nee. Slechts een golfbeweging. Het leven volgt op de dood net als een golf op de holte volgt. Het zijn geen twee verschillende dingen, ze zijn één – het ritme van het ene.

Mystici zeggen dat het goed is dat je verdeelt voor gebruiksdoeleinden, maar de werkelijkheid is ondeelbaar. Wat moet je doen om deze ondeelbare werkelijkheid te leren kennen? Schakel gewoon het mechanisme dat verdeelt uit – dat is meditatie. Stel het verstand terzijde en kijk. Kijk zonder je verstand. En zorg ervoor dat je gedachten niet als een scherm tussen jou en het universum staan. Als de wolken, de gedachten er niet zijn, en de zon vol gewaar zijn schijnt, is de wereld één.

'Als je twee tot één maakt, en het innerlijke gelijk maakt aan het uiterlijke, en het uiterlijke aan het innerlijke, en wat boven is aan wat beneden is, en als je het mannelijke en het vrouwelijke tot één geheel maakt, zodat het mannelijke niet mannelijk, en het vrouwelijke niet vrouwelijk is, zal je het koninkrijk ingaan.'

Het grootste en meest diepgaande verschil is dat tussen mannelijk en vrouwelijk. Is het je weleens opgevallen dat je nooit vergeet of iemand een man of een vrouw is? Je kunt zijn naam vergeten, zijn godsdienst, je kunt zijn gezicht volkomen vergeten, maar je vergeet nooit of het een man of een vrouw is. Blijkbaar is het onmogelijk dat te vergeten. Dat betekent dat de diepste indruk op je geheugen werd gemaakt door dat onderscheid.

Als je naar iemand kijkt is het eerste wat je diep in je opneemt of het een man of een vrouw is. Als het een vrouw is, wordt de man binnen in je aangetrokken, of je dat nu weet of niet. Je bent het je misschien niet bewust, maar je houding wordt tederder.

De mensen die op de markt staan weten het heel goed, met als gevolg dat zo langzamerhand alle verkopers door vrouwen worden vervangen. Als de kopers mannen zijn dan is het voordeliger als je verkoopsters hebt, omdat de koper tegen hen minder gemakkelijk nee kan zeggen dan tegen een man. Daarom moet je bij iedere advertentie – of dat nu redelijk is of niet, of het er nu iets mee te maken heeft of niet, of het ermee te verenigen valt of niet – je moet er een naakte vrouw bij in de buurt zetten. Want het is niet de auto die gekocht wordt, maar de vrouw erin.

Diep binnen in je ben je op zoek naar seks - overal. Je zult niet onschuldig zijn, zolang je naar seks blijft zoeken. Dan blijf je verdeeld: als je een man bent, kijk je uit naar een vrouw; ben je een vrouw dan kijk je uit naar een man.

Tot nu toe zijn we niet in staat geweest een sterkere alcohol te ontdekken dan seks, een sterkere drug dan seks: hij verandert plotseling alles. Als je LSD gebruikt, wordt alles kleurrijk – seks is een ingebouwde LSD. Als je seksueel bent, wordt alles kleurrijk; alles ziet er anders uit, krijgt een andere glans; je leeft intenser, je loopt niet, je rent; je praat niet, je zingt. Je leven is tot een dans geworden, je leeft in een *andere* dimensie.

En als er geen seks is, dan ben je plotseling weer terug in die vlakke wereld, de wereld van de dingen, kleurloos, glansloos. En dan komt er weer een man of vrouw je leven binnen en alles krijgt weer kleur. Het wordt weer een romance om te leven. En als dit door blijft gaan, dan blijf je een dualiteit – diep binnen in je. Die dualiteit maakt het je onmogelijk de werkelijkheid te zien. En de werkelijkheid is gelukzalig, hij is gelukkig noch ongelukkig.

De werkelijkheid gaat geluk en ongeluk te boven. Als alle dualiteit is opgehouden dan ben je gelukzalig. Hindoes noemen dat ananda – het betekent 'de twee te boven'.

Alle onrust bestaat door de dualiteit, en seks is de basis van alle dualiteit. En dat is het moeilijkste, want die zit in iedere cel van je lichaam, iedere cel van je wezen – je *bent* een seksueel wezen, zo ben je *geboren*. Daarom zegt Jezus: "Tenzij je opnieuw geboren wordt, zal niets helpen." *Zoals je nu bent*, zal je gespannen blijven; zoals je nu bent, zal je ellendig blijven.

Wat moet je dus doen? Binnen in je moet er een cirkel gevormd worden. Jezus heeft niet precies gezegd wat je moet doen, hij heeft die methode waarschijnlijk als een geheime sleutel aan zijn discipelen geschonken, omdat de belangrijke geheimen die je één kunnen maken, ook heel gevaarlijk kunnen zijn. Als je faalt, als je ze ook maar enigszins op de verkeerde manier gebruikt, word je gek. Dat is het probleem, en dat is de vrees.

Normaal, zoals je nu bent, ben je een verdeeld wezen: je mannelijke energie zoekt de vrouwelijke energie in de buitenwereld, je vrouwelijke energie zoekt de mannelijke energie in de buitenwereld – dat is een normaal menselijk wezen. Maar om je tot één te maken, moet het geheel worden getransformeerd in mannelijke energie die vrouwelijke energie *binnen in je* zoekt. Pogingen om dit binnen in je te laten gebeuren zijn niet natuurlijk. De sleutel moet heel delicaat gebruikt worden. Je kunt het alleen onder leiding van een meester, iemand die de weg al gegaan is. Daarom kunnen de diepste religieuze geheimen niet op schrift gegeven worden, ze kunnen je alleen maar door een initiatie geschonken worden.

Toch zal ik je een paar aanwijzingen geven, hoe je het kunt doen. Maar houd dit goed in gedachten: als je ze wilt opvolgen, wees dan voorzichtig en doe niets anders dan wat ik zeg, begeef je niet op zijpaden, want dan kan alles verkeerd gaan. Je kunt deze methoden alleen toepassen onder leiding van een meester, zodat de meester aanhoudend gadeslaat wat er met je gebeurt. Ik geef je een paar aanduidingen omdat ik hier ben, en als je wilt werken kun je werken.

Allereerst: als je vrijt met een man of een vrouw, dan is dat het goede moment om naar de innerlijke vrouw of de innerlijke man te zoeken. Als je vrijt met een vrouw, doe het dan met gesloten ogen, maak het tot meditatie. De vrouw in de buitenwereld helpt de innerlijke vrouw altijd te ontwaken. En als je vrijt, bereiken je innerlijke energieën, zowel de mannelijke als de vrouwelijke, een hoogtepunt. Het orgasme vindt niet plaats tussen jou en de vrouw in de buitenwereld, maar tussen jou en de innerlijke vrouw.

Als je waakzaam bent, zal je je dus gewaar worden van het feit, dat *binnen in je* een ontmoeting van energieën plaats heeft. En als dat gebeurt, dan heeft het hele lichaam deel aan het orgasme; het is niet plaatselijk, het blijft niet beperkt tot het seksuele centrum. Orgasme betekent het gehele lichaam, iedere vezel van je lichaam trilt van een nieuw leven, met een nieuwe energie, omdat door de ontmoeting veel energie wordt vrijgemaakt.

De uiterlijke man en de uiterlijke vrouw zijn niet meer dan vertegenwoordigers van de innerlijke. Als je verliefd wordt op een man of een vrouw, word je alleen verliefd, omdat die man of vrouw op de een of andere manier correspondeert met de innerlijke. Daarom kun je nooit beredeneren waarom je verliefd bent op een bepaalde vrouw; het is helemaal geen rationele zaak.

Je draagt een vrouw binnen in je. Steeds als een vrouw in de buitenwereld past bij die innerlijke vrouw, ben je plotseling verliefd. Je manipuleert die liefde niet, het is je verstand niet dat verliefd wordt, het is iets heel onbewusts. Je werpt een blik op die vrouw, en plotseling weet je dat het de juiste is.

Liefde is irrationeel: als het gebeurt, gebeurt het – je kunt er niets aan doen; en als het niet gebeurt, kun je er ook niets aan doen.

Als je met een vrouw vrijt, bereikt de innerlijke energie een hoogtepunt; blijf niet buiten je kijken, want dan mis je iets heel moois dat bezig is te gebeuren, je bent bezig een cirkel te worden. Je mannelijke en vrouwelijke deel ontmoeten elkaar, je bent bezig *Ardhanarishwar* te worden. Kijk naar de ontmoeting van de innerlijke energieën. En kijk dan naar het voorbijgaan van het getij en het ontstaan van de afgrond. Sla het zich langzaam weer scheiden van de energieën gade....

Als je dat een paar keer doet, zal je direct merken dat de uiterlijke man of vrouw niet nodig zijn. Het kan zonder het uiterlijke, want het gebeurt zonder het uiterlijke, het uiterlijke is niet meer dan een lont. Die lont kan ook innerlijk geschapen worden. Als je eenmaal weet hoe, kun je het innerlijk doen. Gedurende een enkel moment was je één. Daarom heeft seks zo'n grote aantrekkingskracht, daarom geniet je zo van een orgasme – omdat je voor één enkel moment één wordt, de twee verdwijnen. Op het moment van het orgasme heb je geen enkele gedachte. Je bent, zonder gedachten, je bestaat. Dat duurt maar zo'n kort moment dat het je gemakkelijk kan ontgaan, het is je al vele levens ontgaan.

Een vrouw is mooi, een man is mooi. Liefde is goed, er is niets verkeerd aan. Het is niet nodig er afstand van te doen, maar je kunt het, en dan ben je er niet langer van afhankelijk. Dan kun je het verschijnsel binnen in je laten gebeuren, en dan komt het moment, waarop de innerlijke cirkel voor altijd blijft bestaan. Hij kan niet voor altijd bestaan met behulp van het uiterlijke, want het uiterlijke moet scheiden, die scheiding is een noodzakelijkheid.

Als die cirkel voortdurend in je bestaat, verkeer je in *Ardhanarishwar*. Dan ben je binnengetreten: je bent perfect, je bent niet verdeeld, je bent ondeelbaar geworden. *Nu heb je een zelf*: nu bezit je vrijheid en onafhankelijkheid, nu ontbreekt je niets meer, je bent compleet in jezelf.

Daarom lijkt seks op slavernij – dat is het ook. Het lijkt op afhankelijkheid en altijd als je afhankelijk voelt, haat je het. Vandaar het voortdurende gevecht met de geliefde; je voelt haat, je kunt niet weg van de ander, omdat je afhankelijk bent.

Niemand wil afhankelijk zijn van een ander, omdat iedere afhankelijkheid een beperking inhoudt: de ander probeert te domineren, de ander probeert te bezitten – en als je afhankelijk bent, dan moet je

de ander tot op zekere hoogte laten overheersen, want je bent bang. Dat is de wederzijdse overeenkomst: 'Ik ben afhankelijk van jou, jij bent afhankelijk van mij, zodat we elkaar in zekere zin kunnen bezitten, en we kunnen elkaar in zekere zin overheersen.'

Maar niemand houdt ervan overheerst of bezeten te worden. Daarom is liefde zo'n ellende. En als je van iemand houdt en hem tegelijkertijd haat, hoe kun je dan gelukkig zijn? Zelfs de mooiste mens wordt lelijk.

En er blijft altijd droefheid bij geliefden, want geen enkele vrouw kan een man voldoen. Zelfs als je alle vrouwen van de wereld bezit, is het geen vervulling, omdat het innerlijk groter is dan 'alles.' Alle mannen van de wereld zijn niet in staat één vrouw te voldoen – nee. Dat kan niet. Iets zal er altijd ontbreken, omdat geen enkele man precies zal zijn als de innerlijke man.

Als de cirkel zich vormt, word je weer een, onschuldig als een kind; meer dan een kind, meer dan een kind ooit zou kunnen zijn – je wordt een wijze.

Mediteer over deze woorden van Jezus, en wat ik heb gezegd. En als je het wilt proberen, vertel het me dan. Bedenk dat een heel evenwichtige poging nodig is. Want als er iets verkeerd gaat en twee energieën elkaar op de verkeerde manier ontmoeten, dan word je gek.

Dat is de vrees voor het worden van een wijze: als je valt, val je tot op de bodem. En als je er komt, kom je op de top, je wordt een wijze. Zo is het nu eenmaal, iemand die op de hoogten wil wandelen, moet moed hebben, want als je valt, val je diep. Bij de hoogten is altijd de afgrond.

Osho

Augustus 1974

Poona, India

